

nyde godt deraf. Dette Arbejde mærker man ikke synderligt til, det ligger ganske stille. En Gang imellem hører man Forsikringer om, at det bliver en udmærket Toldlov, naar den en Gang kommer, men hvorfor kommer den ikke? Befolkningen venter, men man har ikke andre Opgaver end disse stakkels Løjtnantslønninger i denne Samling.

Jeg mindes med Fornøjelse det ærede Medlem for Løvel i Begyndelsen af hans Rigsdagstid. Vi have haft den Fornøjelse at sidde her i dette Ting fra samme Dato, og fra hans første Rigsdagstid mindes jeg med Fornøjelse adskilligt af det Arbejde, som han var med til at gøre. Jeg skal nævne Alderdomsforsørgelsesloven. Den Gang den forelaa til Behandling her i Tinget, var der blandt andet to af de nuværende Ministre og det ærede Medlem for Løvel, der gjorde et godt, fortjenstfuldt og betydeligt Arbejde for at gennemføre en bedre Alderdomsforsørgelseslov end den, der blev gennemført. Det ærede Medlem for Løvel drev det endogsaa saa vidt, at han stemte imod den Alderdomsforsørgelseslov, som er Lov her i Landet i Øjeblikket, og man havde da vel nogen Grund til at vente, at naar det ærede Medlem og hans Parti og hans Regering fik Magten og Ansvarret herhjemme, vilde det være noget af det første, de vilde stræbe henimod, at rette den Alderdomsforsørgelseslov, som de selv havde stemt imod. Dette Arbejde hviler. Der er vist ingen, der tænker paa de gamle omkring i Landet, der have under 1 à 200 Kr. at leve af, dem skænker det ærede Medlem vist ikke mange Tanker, men at hjælpe de stakkels forsultne Løjtnanter, der have lige saa mange Tusinder, er blevet det ærede Medlems eneste og kæreste Tanke. Om Retsreformen gælder det samme, heller ikke der mærke vi synderligt til Arbejdet....

Formanden: Jeg henstiller, om det ærede Medlem ikke vilde anse det for rigtigt blot at holde sig til Omtalen af det Lovforslag, der ligger for, og til ikke at komme ind paa almindelige politiske Betragtninger.

Poul Christensen: Det, som jeg anfører her, vedrører i høj Grad den foreliggende Sag.

Formanden: Det indser jeg ikke.

Poul Christensen: Jeg ønsker kun at vise, at det Arbejde, der gøres i denne

Sal, alt koncentrerer sig om den foreliggende Sag, at man lader alt andet ligge og koncentrerer sig om at gennemføre denne Sag, det er derpaa, jeg har bygget mine Betragtninger.

Formanden: Ja, det ærede Medlem maa altsaa udtale sig om den Sag, der ligger for.

Poul Christensen: Det sidste, jeg udtalte, var altsaa, at man fuldstændig har glemte de gamle i Landet for Løjtnanternes Skyld. Jeg skal vedblivende holde mig til Løjtnanterne, og endskønt jeg ellers havde tænkt mig at vise, hvorledes det ærede Medlems Arbejde tog Sigte paa at glemme de 50,000 nedefter for at tækkes de 50 op efter, skal jeg nu lade dette ligge efter den højtærede Formands Udtalelse, men jeg vil dog sige, at medens det ærede Medlem før var enig med Konseilspræsidenten og med os, hvad militære Spørgsmaal angaar, nemlig om, at vi ikke kunne værne vor Neutralitet — om det var fordi vi manglede de 17 Løjtnanter, ved jeg ikke —, men at vi kun kunde konstatere den, saa er det ærede Medlems Standpunkt nu 50,000 Mand til Esbjerg. Og derfor kan jeg saa godt forstaa, at naar vi skulle have 50,000 Mand til Esbjerg, skal der Løjtnanter til. Tidligere forlangte det ærede Medlem af os andre, at der skulde være Tavshed, medens Forsvarskommissionen arbejdede; nu er det det ærede Medlem, som selv har brudt Tavsheden, nu er det det ærede Medlem, som selv har brudt de Forudsætninger, som forelaa, den Gang Kommissionen blev nedsat, og tager et eneste enkelt bestemt Spørgsmaal ud og søger at gennemføre det. Det er det ærede Medlems eneste Programpunkt, saa vidt jeg i alt Fald skønner, i dette Øjeblik. Før var det ærede Medlem altid i Kamp med Højre, naar det gjaldt om at fremme den Slags Sager; naar den Slags Krav, som det her foreliggende, rejstes fra Regeringens Side, fra Ministerbordet, var det ærede Medlem altid i gamle Dage en trofast Mand til at tage Afstand fra og bekæmpe dem. Nu er, som sagt, det ærede Medlem Højres eneste Haab — og Højre er til Gengæld det ærede Medlems eneste Haab, for saa vidt han ikke er i Stand til ved den kommende Afstemning at holde sine Tropper samlede, saaledes som forleden Dag, da de intelligente af Partiet kneb ud.

Jeg er blot fremkommen med disse